

II

(Akty przygotowawcze)

KOMITET REGIONÓW

59. SESJA PLENARNA W DNIACH 13-14 KWIETNIA 2005 R.

Opinia Komitetu Regionów w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Rady ustanawiającego ogólne zasady dla Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności

(2005/C 231/01)

Komitet Regionów,

uwzględniając wniosek dotyczący rozporządzenia Rady ustanawiającego przepisy ogólne dotyczące Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego, Europejskiego Funduszu Społecznego i Funduszu Spójności, COM(2004)492 końcowy — 2004/0163 (AVC);

uwzględniając decyzję Komisji Europejskiej z dnia 16 lipca 2004 r. o zasięgnięciu opinii Komitetu w tej kwestii, zgodnie z art. 265 ust. 1 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;

uwzględniając decyzję Parlamentu Europejskiego o zasięgnięciu opinii Komitetu w tej sprawie;

uwzględniając decyzję Rady z dnia 21 grudnia 2004 r. o zasięgnięciu jego opinii na ten temat, zgodnie z artykułem 265 ust. 1 i artykułem 80 Traktatu ustanawiającego Wspólnotę Europejską;

uwzględniając decyzję Przewodniczącego Komitetu Regionów z 26 maja 2004 r. o zleceniu Komisji ds. Polityki Spójności Terytorialnej przygotowania opinii w tej sprawie;

uwzględniając inne wnioski dotyczące rozporządzeń Komisji Europejskiej dotyczących Funduszu Spójności, COM(2004) 494 końcowy — 2004/0166 (AVC), Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), COM(2004) 495 końcowy — 2004/0167 (COD), Europejskiego Funduszu Społecznego, COM(2004) 493 końcowy — 2004/0165 (COD) oraz utworzenia Europejskiej Grupy Współpracy Transgranicznej (EGWT), COM(2004) 496 końcowy — 2004/0168 (COD);

uwzględniając swoją poprzednią opinię w sprawie trzeciego raportu o spójności gospodarczej i społecznej (CdR 120/2004 fin) ⁽¹⁾;

uwzględniając swój raport prognostyczny w sprawie zasad dobrego rządzenia i uproszczenia Funduszy Strukturalnych po roku 2006 (CdR 389/2002 fin) ⁽²⁾;

⁽¹⁾ Dz.U. 318 z 22.12.2004, str. 1

⁽²⁾ Dz.U. 2003/C 256/01

uwzględniając swoją opinię w sprawie partnerstwa między władzami regionalnymi i lokalnymi oraz organizacjami gospodarki społecznej — przyczyniania się do wzrostu zatrudnienia, wspierania rozwoju lokalnego i spójności społecznej, CdR 384/2001 fin (3);

uwzględniając projekt opinii Alberta Bore'a w sprawie perspektyw finansowych (komunikat Komisji dla Rady i Parlamentu Europejskiego w sprawie: Budowanie wspólnej przyszłości; wyzwania dla polityki i środki budżetowe rozszerzonej Unii na lata 2007-2013), przyjęty przez Komisję ds. Polityki Spójności Terytorialnej 26 listopada 2004 r. (CdR 162/2004 rev. 3);

uwzględniając projekt opinii Rosario Condorellego w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Rozwoju Regionalnego (EFRR), (CdR 233/2004 rev. 1);

uwzględniając projekt opinii Antonio Paivy w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Funduszu Spójności (CdR 234/2004);

uwzględniając projekt opinii Fernandez Felgueroso w sprawie wniosku dotyczącego rozporządzenia Parlamentu Europejskiego i Rady w sprawie Europejskiego Funduszu Społecznego, (CdR .../2004);

uwzględniając swój projekt opinii (CdR 232/2004 rev. 3), przyjęty przez Komisję ds. Polityki Spójności Terytorialnej, w sprawie ... 4 lutego 2005 r. (sprawozdawcy: **Jens NILSSON**, Kommunalrad/ORDF, **Konstantinos TATSIS**, Proedros Nomarchiakis Aftodioikissis Dramas-Kavalas-Xanthis;

a także mając na uwadze, co następuje:

1. Kluczowym kryterium oceny ze strony Komitetu pozostaje cel zapisany w art. 158 Traktatu WE. Wzmacnianie gospodarczej i społecznej spójności w celu wspierania harmonijnego rozwoju całej Wspólnoty oraz zmniejszanie różnic między regionami, a w szczególności zmniejszanie opóźnienia w rozwoju obszarów znajdujących się w najmniej uprzywilejowanym położeniu, będzie stanowiło znaczący wkład we wzmocnienie roli samorządów lokalnych i regionalnych w Europie oraz krok w kierunku osiągnięcia celów agend z Lizbony i z Göteborga.
2. Artykuł III-220 Traktatu ustanawiającego Konstytucję dla Europy wzmacnia cel spójności wprowadzając wymiar terytorialny: „W celu wspierania harmonijnego rozwoju całej Wspólnoty, rozwija ona i prowadzi działania służące wzmocnieniu jej spójności gospodarczej i społecznej”.
3. Rozszerzenie zrodziło nowe potrzeby spójności w Europie, które będą wymagały trwałych, długofalowych działań.

na 59. sesji plenarnej w dniach 13-14 kwietnia 2005 r. (posiedzenie z dnia 13 kwietnia) przyjął następującą opinię.

KOMITET REGIONÓW

do wdrożenia zasad solidarności i współpracy, oraz jest jedną z najistotniejszych podstaw integracji obywateli i terytoriów Unii.

WSTĘP

I. Ogólny kontekst

1. Utrzymuje, że zgodnie z art. 158 Traktatu o Unii Europejskiej wymiar regionalny polityki spójności ma duże znaczenie i po rozszerzeniu należy go umacniać, mając na celu wspieranie harmonijnego rozwoju Unii Europejskiej.

2. Ocenia jako pozytywne wyniki osiągnięte w ostatnich latach w dziedzinie spójności, a także wpływ polityki regionalnej Unii Europejskiej pod względem wzmocnienia spójności gospodarczej i społecznej Wspólnoty jako całości; powtarza również, iż polityka spójności, zatwierdzona Traktatami, stanowi najpotężniejszy i najważniejszy instrument stosowany

3. Akceptuje propozycje finansowe Komisji Europejskiej, zgodnie z którymi przydziela się 336,1 miliarda euro na politykę spójności oraz rozdzielenie tej sumy pomiędzy trzy cele. Uważa propozycję finansową Komisji za wystarczającą, aby dalej wspierać regiony Piętnastki i jednocześnie pomagać nowym państwom członkowskim na zasadach równouprawnienia, pod warunkiem, że środki będą dystrybuowane w sposób sprawiedliwy i skoncentrowane na rozwiązywaniu najistotniejszych problemów. Propozycja ta jest zaakceptowana tymczasowo pod wyraźnym warunkiem, że Komisja i państwa członkowskie będą się starały zapewnić istotny wzrost mając na względzie nowe wymogi wynikające z rozszerzenia.

(3) Dz.U. C z 12.8.2002, str. 53

4. Uważa, że jakkolwiek redukcja zaproponowanego budżetu UE stanowi zagrożenie dla podstaw polityki spójności oraz w konsekwencji podważa zasadę solidarności, stanowiącą wszakże szczególny i podstawowy składnik tożsamości europejskiej integracji.

5. Dlatego też odrzuca jakiegokolwiek próby regulacji budżetowej zaproponowanych przez Komisję kwot przeznaczonych na poszczególne cele funduszy.

6. Ponownie podkreśla nierozzerwalny związek między skuteczną ogólnoeuropejską polityką regionalną a wdrażaniem planów z Lizbony i Göteborga. Do przyszłego wzrostu i konkurencyjności UE we wszystkich regionach Europy przyczyni się raczej kontynuacja polityki spójności UE obejmującej wszystkie regiony, niż ponowne włączenie tej polityki do zakresu odpowiedzialności poszczególnych krajów; konkurencyjność UE zależy od konkurencyjności każdego regionu.

7. Ostrzega, że opóźnienia w rozpoczęciu okresu programowania w wyniku przedłużonych negocjacji doprowadzą do trudności i niestabilności finansowych w organach lokalnych i regionalnych we wszystkich krajach UE.

II. Nowe partnerstwo na rzecz polityki spójności

8. Pochwala **koncentrację środków i priorytetów na trzech celach** („Konwergencja”; „Konkurencyjność regionalna i zatrudnienie”, „Współpraca terytorialna”). Pozwoli to poprawić spójność wewnętrzną, pod względem koordynacji między funduszami strukturalnymi na szczeblu wspólnotowym oraz koordynacji z poszczególnymi europejskimi politykami branżowymi, jak też spójność zewnętrzną — w kategoriach powiązań między różnymi szczeblami działania (lokalnym, regionalnym, krajowym i europejskim).

9. Wyraża zadowolenie z faktu, iż **Fundusz Spójności** przeznaczony jest dla państw członkowskich, których PKB nie przekracza 90 % średniego poziomu we Wspólnocie. Należy znaleźć rozwiązanie polityczne dla tych państw członkowskich, które w przyszłości przestaną spełniać warunki pozwalające im na korzystanie z tych środków w wyniku rozszerzenia.

10. Z zadowoleniem przyjmuje propozycję, by wsparcie z Funduszu Spójności w ramach celu „Konwergencja” koncentrowało się na zrównoważonym rozwoju gospodarczym szczebla lokalnego i regionalnego.

11. Z zadowoleniem przyjmuje propozycję Komisji, by w ramach celu „Konwergencja” znaleźć rozwiązanie dla regionów dotkniętych tzw. **efektem statystycznym**. Jednakże odpowiedni przepis projektu rozporządzenia nie idzie dostatecznie daleko, gdyż nie zapewnia pewności planowania w odniesieniu do rozmiarów wsparcia i stosowania zasad rządzących przyznawaniem pomocy.

12. Przychylnie odnosi się do propozycji Komisji stworzenia **celu „Konkurencyjność regionalna i zatrudnienie” dla**

wszystkich regionów, których nie obejmuje cel „Konwergencja”; szczególną uwagę należałoby poświęcić regionom dotkniętym poważnymi problemami społeczno-gospodarczymi i z trudnościami w dostosowaniu się; regiony te powinny być zdefiniowane za pomocą wyłącznych kryteriów; Komitet odnosi się też przychylnie do faktu, że ten nowy cel będzie miał zastosowanie dla całego szczebla regionalnego.

13. Zgadza się, żeby **regiony** objęte w całości Celem 1 w 2006 r. i które nie kwalifikują się do uzyskania pomocy w ramach celu „Konwergencja”, w okresie przejściowym otrzymywały pomoc przejściową (phasing-in) i nadal korzystały z funduszy strukturalnych tak, by mogły uczestniczyć w realizacji celu konkurencyjności regionalnej i zatrudnienia na równych i sprawiedliwych zasadach.

14. Docenia utworzenie celu **„Współpraca terytorialna”** oraz połączenie współpracy transnarodowej, transgranicznej i sieciowej, ale jednocześnie domaga się, aby do nowego celu włączyć współpracę międzyregionalną jako odrębny aspekt. Cel ten powinien kłaść specjalny nacisk na rozpowszechnianie innowacyjnych rozwiązań oraz lepszych praktyk wspierania konkurencyjności w UE.

15. Zgadza się, by wsparcie z Funduszy uwzględniało **lokalny i regionalny wymiar Europy**, ze szczególnym naciskiem na ożywianie obszarów wielkomiejskich, regionów uzależnionych od rybołówstwa, regionów o szczególnie niekorzystnych warunkach geograficznych i naturalnych (wyspy, obszary słabo zaludnione, obszary górskie lub przygraniczne) oraz obszarów peryferyjnych.

16. Z zadowoleniem przyjmuje nowo zaproponowany **Instrument Sąsiedztwa** jako narzędzie, które umacnia wizję wspólnego europejskiego domu, oraz zachęca Komisję Europejską do przedstawienia jasnych propozycji koordynacji między tym instrumentem a celem współpracy terytorialnej, aby jak najlepiej wykorzystać wzajemną synergię.

17. Wskazuje, że konieczne jest ponowne przemyślenie tworzenia niektórych obszarów transgranicznych w celu uwzględnienia nowej geografii politycznej Europy z uwagi na **przyszłe rozszerzenie** oraz proponuje utrzymanie tych stref współpracy transgranicznej z obecnego okresu 2000-2006, które spełniły wspólnotowe wymogi spójności oraz skuteczności, i które służyły rozwinięciu wspólnych celów oraz możliwości regionów w nich zintegrowanych.

18. Z zadowoleniem przyjmuje fakt uwzględnienia **perspektywy płci** na wszystkich etapach programowania, wdrażania i oceny działania Funduszy.

19. Docenia wysiłki na rzecz **uproszczenia administracji**, poprawiające przejrzystość i zarządzanie Funduszami, regulowanymi przez ogólne rozporządzenie oraz pragnie, aby zasady i przepisy wykonawcze dotyczące tych funduszy, które mają zostać przyjęte przez Komisję, prezentowały to samo podejście.

20. Popiera propozycje na rzecz wzmocnienia **partnerstwa** i współpracy między władzami lokalnymi, regionalnymi, krajowymi i wspólnotowymi, jak również z podmiotami prywatnymi i społecznymi, w całym procesie programowania, wdrażania i oceny działania funduszy strukturalnych oraz Funduszu Spójności.

21. Jest przychylny zastosowaniu **podejścia strategicznego** w systemie programowania, gdyż prowadzi ono do nowego procesu politycznego, który będzie mógł zwiększyć zarówno jakość planowania, jak i skuteczność oraz efektywność zarządzania. Jednocześnie daje ono możliwość lepszej koordynacji między strategiami krajowymi a strategicznymi celami polityki spójności.

22. Uznaje, że wprowadzenie **krajowych strategicznych ram odniesienia** doprowadzi do przesunięcia odpowiedzialności za zarządzanie na organy zarządzające programami operacyjnymi, a w związku z tym uważa, że władze regionalne i lokalne będą odgrywać jeszcze większą rolę we wszystkich fazach polityki spójności.

23. Uznaje, że dodanie nowych odstępstw od zasady n+2 zwiększy **elastyczność** i pozwoli regionom, zwłaszcza zlokalizowanym w nowych Państwach Członkowskich, na sprawną i planową absorpcję środków polityki spójności, chociaż uważa, że Komisja powinna podjąć więcej wysiłków zmierzających do osiągnięcia większej elastyczności.

III. Stanowisko Komitetu Regionów

24. Wskazuje, że uproszczenie to nie tylko kwestia decentralizacji, lecz także **większej odpowiedzialności** systemu jako całości. Komitet Regionów podkreśla znaczenie zasady partnerstwa oraz zaangażowania wybranych przedstawicieli z samorządów lokalnych i regionalnych oraz wzywa Komisję, by zachęciła państwa członkowskie do korzystania z możliwości zawierania porozumień trójstronnych w sytuacjach, w których jest to niezbędne.

25. Popiera wysiłki Komisji zmierzające do wzmocnienia **zasady pomocniczości**. W związku z podjętymi próbami uproszczeń, Komitet Regionów pragnąłby podkreślić, jak ważne jest, by nie zwiększać stopnia centralizacji na szczeblu państw członkowskich. Należy zapewnić realizację zasady pomocniczości na zarówno na szczeblu regionalnym, jak i lokalnym. Celem nie może być tylko przekazanie odpowiedzialności państwom członkowskim, lecz zaangażowanie zainteresowanych podmiotów na odpowiednim etapie implementacji celów polityki spójności. Dlatego też Komitet pragnąłby zastosowania zasady pomocniczości wewnątrz państw członkowskich, a nie jedynie pomiędzy państwami członkowskimi a Unią Europejską.

26. Uważa, że większe zaangażowanie władz regionalnych i lokalnych we wszystkie fazy następnego okresu planowania będzie miało pozytywny wpływ na rozwiązywanie problemów przyswajania występujących w obecnym okresie planowania.

27. Wzywa Komisję Europejską do zapewnienia wspomagających ram **dla zróżnicowania terytorialnego w przepisach i uregulowaniach dotyczących pomocy publicznej**, aby umożliwić docelowe inwestycje publiczne w szczególności także tam, gdzie może to zarządzić rzeczywistym niepowodzeniem rynkowym w celu osiągnięcia celu spójności terytorialnej.

28. Proponuje, żeby niektóre **regiony o bardzo niskiej gęstości zaludnienia** traktować jako przypadek szczególny i należycie uwzględnić dominujące tam trudne warunki, jak to zostało ujęte w traktatach akcesyjnych Szwecji i Finlandii.

29. Uważa, że wniosek w sprawie **wdrożenia celu „Europejska współpraca terytorialna”** powinien zostać sformułowany jaśniej. Przede wszystkim w przypadku programów wsparcia zarządzanych transgranicznie należy podjąć znaczne wysiłki w celu uproszczenia administracji, ponieważ dotychczas bardzo złożone przepisy prawne i administracyjne Unii Europejskiej stanowiły znaczne utrudnienie dla współpracy transgranicznej.

30. Docenia uwzględnienie **granic morskich** w ramach celu „Współpraca terytorialna”, lecz domaga się, by limit 150 km interpretować w sposób elastyczny, tak aby umożliwić znaczącą współpracę między regionami, które mają wspólne granice morskie.

31. Sugeruje, żeby w celu zwiększenia **efektywności i skuteczności współpracy międzyregionalnej**, programy regionalne obejmowały szeroki zakres strategicznych tematów przedstawiających wartość dodaną na szczeblu europejskim oraz dysponowały wystarczającymi środkami finansowymi.

32. Z zadowoleniem przyjmuje fakt, że Komisję zwróciła uwagę na konieczność zwiększania **włączenia społecznego**, i wzywa, by wygospodarowano więcej środków na potrzeby niepełnosprawnych.

33. Uważa, że należałoby też zwrócić większą uwagę na problemy związane ze starzeniem się ludności, co stanowi jedno z największych wyzwań, przed którym stanie Europa w najbliższych dekadach.

34. Stanowczo zaleca, aby przyszłe programy finansowane z Funduszu Strukturalnego obejmowały takie kwestie jak odnowa zabytków, deprywacja społeczna, restrukturyzacja gospodarki oraz transport publiczny. Każda z tych kwestii koncentruje się na regionach miejskich. Fundusze Strukturalne muszą przyczyniać się do zrównoważonego rozwoju tych regionów.

35. Wyraża zaniepokojenie ustanowieniem stopy współfinansowania ze strony UE w odniesieniu do wysokości sumy wydatków publicznych, gdyż mogłoby to zniechęcić sektor prywatny do uczestniczenia w programach. Z tego względu proponuje wyliczenie wkładu Funduszy w oparciu o całkowite wydatki krajowe, co stanowiłoby niezbędne narzędzie służące wzmocnieniu **partnerstw publiczno-prywatnych**.

36. Wzywa do czynnego konsultowania się z Komitetem Regionów poprzez udział w rocznej ocenie programów dotyczących konkurencyjności i spójności podczas **wiosennej sesji Rady Europejskiej**. Dałoby to władzom lokalnym i regionalnym możliwość przedstawienia zagadnień i dobrych praktyk, które są niezbędne dla lepszego funkcjonowania otwartej metody koordynacji w ramach wdrażania programów z Lizbony i z Göteborga.

37. Utrzymuje, że **krajowe strategiczne ramy odniesienia** powinny stanowić zwięzły dokument strategiczny i pozostawiać dość swobody dla prowadzonych przez regiony programów operacyjnych na określenie konkretnych celów i działań dla każdego regionu. Ponadto ważne jest sprawienie, aby dokument taki nie powodował opóźnień w procesie zatwierdzania programów operacyjnych, ani też nie stwarzał dodatkowych ograniczeń w ich wdrażaniu.

38. Domaga się, by Komisja utrzymała obecny system **rezerwy uzależnionej od osiągniętych wyników**.

39. Proponuje rewizję systemu, w którym jedynie **VAT podlegający zwrotowi** nie kwalifikowałby się do wsparcia finansowego w ramach EFRR, podobnie, jak to proponuje

Komisja w przypadku EFS. Obecnie stwarza on konkretne koszty dla działań podejmowanych na szczeblu lokalnym i regionalnym. Jako że VAT jest dochodem dla państwa, należy opracować model, który pozwoli zniwelować ten negatywny wpływ na szczeblu lokalnym i regionalnym.

40. Uważa, że **zasada n+2** nadal wywiera negatywny wpływ w początkowej fazie okresu planowania, zwłaszcza w przypadku celu „Współpraca terytorialna” oraz znaczących projektów inwestycyjnych, które nie osiągają kwoty progowej wymaganej od większych projektów. Wpływ ten można znacznie zredukować, gdyby przewidziano zwiększenie wpłat na konto nie podlegających automatycznemu zwolnieniu.

41. Domaga się, by w sformułowaniu programów operacyjnych, priorytety i środki działania zawierały jasne odwołania do wiążących zobowiązań na rzecz ochrony środowiska naturalnego.

42. Uważa, że polityka spójności powinna wspierać politykę rozwoju przestrzennego, która mogłaby uwzględniać istniejącą strukturę współpracy ogólnoeuropejskiej oraz perspektywę współpracy określonej przez wspólne cechy terytorialne.

ZALECENIA KOMITETU REGIONÓW

TYTUŁ I

CELE I OGÓLNE ZASADY POMOCY

ROZDZIAŁ I

Zakres i definicje

Zalecenie 1

Artykuł 2 ust. 5

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
<p>5) „wydatki publiczne”: każdy udział środków publicznych pochodzących z budżetu Państwa, władz regionalnych lub lokalnych, Wspólnot Europejskich związanych z Funduszami Strukturalnymi i Funduszem Spójności, w finansowaniu działań, oraz podobne wydatki. Każdy udział w finansowaniu działań, którego źródłem jest budżet jednostek prawnych lub stowarzyszeń jednej lub więcej władz regionalnych lub lokalnych lub jednostek publicznych w rozumieniu dyrektywy nr 2004/18/WE parlamentu Europejskiego i Rady oraz Rady z 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur przyznawania zamówień publicznych, kontraktów na dostawę publiczne i kontraktów na usługi publiczne zostanie uznany za pomoc publiczną.</p>	<p>5) „wydatki publiczne”: każdy udział środków publicznych pochodzących z ~~budżetu Państwa~~, od władz <u>krajowych</u>, regionalnych lub lokalnych, Wspólnot Europejskich związanych z Funduszami Strukturalnymi i Funduszem Spójności, w finansowaniu działań, oraz podobne wydatki. Każdy udział w finansowaniu działań, którego źródłem są ~~lub~~ stowarzyszenia jednej lub więcej władz regionalnych lub lokalnych lub jednostek publicznych w rozumieniu dyrektywy nr 2004/18/WE parlamentu Europejskiego i Rady oraz Rady z 31 marca 2004 r. w sprawie koordynacji procedur przyznawania zamówień publicznych, kontraktów na dostawę publiczne i kontraktów na usługi publiczne zostanie uznany za pomoc publiczną.</p>

Uzasadnienie

Wydatki publiczne stanowią nakłady publiczne pochodzące od podmiotów publicznych. Nie ma potrzeby wyszczególniania faktu, skąd pochodzą fundusze publiczne. Stwarza to jedynie przeszkody i ograniczenia, zamiast wspierania kreatywności na szczeblu lokalnym i regionalnym oraz partnerstwa, o czym mowa jest w art. 10.

Zalecenie 2

Artykuł 3 ust. 1

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
<p>1. Działania podejmowane przez wspólnotę na podstawie art. 158 Traktatu powinny być tak zaprojektowane, aby zwiększały spójność społeczno-ekonomiczną powiększonej Wspólnoty, dla promowania harmonijnego, równomiernego i trwałego rozwoju Wspólnoty. Działania takie należy podejmować z pomocą Funduszy, Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) oraz innych istniejących instrumentów finansowych. Powinny one być ukierunkowane na stawianie czoła wyzwaniom wynikającym z nierówności społecznej, ekonomicznej i terytorialnej, które występują głównie w gorzej rozwiniętych państwach i regionach, z ich przyspieszonej restrukturyzacji społeczno-ekonomicznej oraz starzejących się społeczeństw.</p> <p>Działania podejmowane w ramach Funduszy powinny obejmować, na szczeblu krajowym i regionalnym, priorytety wspólnotowe odnośnie trwałego rozwoju poprzez wzmocnienie wzrostu gospodarczego, zwiększenie konkurencyjności i poziomu zatrudnienia, aktywizacji społecznej oraz ochrony środowiska i poprawy jego jakości.</p>	<p>1. Działania podejmowane przez wspólnotę na podstawie art. 158 Traktatu powinny być tak zaprojektowane, aby zwiększały spójność społeczno-ekonomiczną powiększonej Wspólnoty, dla promowania harmonijnego, równomiernego i trwałego rozwoju Wspólnoty. Działania takie należy podejmować z pomocą Funduszy, Europejskiego Banku Inwestycyjnego (EBI) oraz innych istniejących instrumentów finansowych. Powinny one być ukierunkowane na stawianie czoła wyzwaniom wynikającym z nierówności społecznej, ekonomicznej i terytorialnej, które występują głównie w gorzej rozwiniętych państwach i regionach, z ich przyspieszonej restrukturyzacji społeczno-ekonomicznej oraz starzejących się społeczeństw.</p> <p><u>Realizując cele polityki spójności, wspólnota przyczynia się do harmonijnego, zrównoważonego i stałego rozwoju obszarów UE.</u></p> <p>Działanie podjęte w ramach Funduszy uwzględnia, na szczeblu krajowym, <u>regionalnym i lokalnym</u>, priorytety wspólnotowe odnośnie trwałego rozwoju poprzez wzmocnienie wzrostu gospodarczego, zwiększenie konkurencyjności i poziomu zatrudnienia, aktywizacji społecznej oraz ochrony środowiska i poprawy jego jakości.</p>

Uzasadnienie

Podkreślając cel polityki spójności w znaczeniu ogólnym i czyniąc czynności i działanie drugim podpunktem tego ustępu, głównym obiektem zainteresowania czyni się ponownie wspólną politykę spójności na poziomie Wspólnoty. Zalecenie pozostaje w zgodzie z art. 1 rozporządzenia 1260/99, który stanowi, że „realizując te cele, wspólnota przyczynia się do...”. Tekst zredagowany w obecnym projekcie rozporządzenia w rzeczywistości zmienia zagadnienie, na które należy położyć główny nacisk. „Działanie podjęte w ramach Funduszy uwzględnia, na szczeblu krajowym i regionalnym, priorytety Wspólnoty na rzecz stałego rozwoju poprzez umacnianie wzrostu” (cel finansowy). Zapis ten w sposób jasny kładzie nacisk na inne zagadnienie niż bieżąca propozycja.

Zalecenie 3

Artykuł 3 ust. 2 lit. a)

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
<p>a) cel „Konwergencja” należy ukierunkować na przyspieszenie Konwergencja najsłabiej rozwiniętych państw członkowskich i regionów, poprzez poprawę warunków dla wzrostu gospodarczego i zwiększania zatrudnienia za pośrednictwem zwiększanie ilości i polepszenia jakości inwestycji w kapitał ludzki i materialny, rozwijanie innowacyjności i budowa społeczeństwa opartego na wiedzy, zwiększania zdolności przystosowawczych do zmian społeczno-ekonomicznych, ochrona i poprawa jakości środowiska, jak również zwiększenie wydajności administracji. Cel ten będzie priorytetem Funduszy.</p>	<p>a) cel „Konwergencja” należy ukierunkować na przyspieszenie konwergencji najsłabiej rozwiniętych Państw Członkowskich i regionów, poprzez poprawę warunków dla wzrostu gospodarczego i zwiększania zatrudnienia za pośrednictwem zwiększanie ilości i polepszenia jakości inwestycji w kapitał ludzki i materialny, <u>infrastrukturę, przedsiębiorczość</u>, rozwijanie innowacyjności i budowa społeczeństwa opartego na wiedzy, zwiększania zdolności przystosowawczych do zmian społeczno-ekonomicznych, ochrona i poprawa jakości środowiska, jak również zwiększenie wydajności administracji.. Cel ten będzie priorytetem Funduszy.</p>

Uzasadnienie

W przypadku celu: „Konwergencja” istotne jest położenie wyraźnego nacisku na zagadnienia związane z infrastrukturą, które dotyczą nie tylko infrastruktury rzeczowej, ale również kapitału ludzkiego i infrastruktury przedsiębiorstw, jak również rozwoju innowacji i społeczeństwa opartego na wiedzy, ochrony i poprawy jakości środowiska naturalnego, jak również skuteczności administracyjnej.

Zalecenie 4

Artykuł 6 ust. 1

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
Podczas przedstawiania krajowych referencyjnych strategii ramowych wymienionych w art. 25, każde zainteresowane państwo członkowskie powinno wskazać regiony wg NUTS I lub NUTS II, dla których przedstawi program finansowania ze środków EFRR.	Podczas przedstawiania krajowych referencyjnych strategii ramowych wymienionych w art. 25, każde zainteresowane państwo członkowskie, <u>w uzgodnieniu z regionami, powinno wskazać regiony wg NUTS I lub NUTS II, dla których przedstawi program finansowania ze środków EFRR. Zgodnie z art. 34 ust. 2 Państwo Członkowskie może również zaproponować programy na bardziej odpowiednim szczeblu terytorialnym.</u>

Uzasadnienie

Dla jasności ważne jest, by zawrzeć tutaj szczególną wzmiankę do art. 34 ust. 2, zgodnie z którym państwo członkowskie może proponować programy operacyjne na szczeblu terytorialnym innym niż regiony NUTS I czy NUTS II.

Zalecenie 5

Artykuł 7 ust. 3

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
Dla potrzeb sieci współpracy i wymiany doświadczeń, kwalifikuje się całe terytorium Wspólnoty.	~~Dla potrzeb sieci współpracy i wymiany doświadczeń,~~ <u>Dla potrzeb szeroko zakrojonej współpracy międzyregionalnej, rozciągającej się od wymiany doświadczeń aż po realizację projektów inwestycyjnych, kwalifikuje się całe terytorium Wspólnoty. Powinno to również umożliwić w przyszłości przeprowadzanie projektów na dotychczasowych wewnętrznych jak i nowych zewnętrznych granicach Wspólnoty.</u>

Uzasadnienie

Współpraca trans-narodowa ma miejsce w jednym z trzynastu regionów. Trzeba ponadto mieć możliwość tworzenia projektów współpracy z innymi regionami Unii, które nie kwalifikują się w ramach współpracy przygranicznej lub transnarodowej. Ograniczenie współpracy do wymiany doświadczeń oraz do tworzenia sieci nie uwzględnia konieczności wzmocnienia przez te regiony ich współpracy z innymi regionami Unii. Z tego powodu należy wziąć pod uwagę współpracę międzyregionalną przy podejmowaniu szerszej kwestii współpracy przygranicznej i transnarodowej

ROZDZIAŁ IV

Zasady pomocy**Zalecenie 6**

Artykuł 10 ust. 1

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
Pomoc ze środków Funduszu jest przyznawana przez Komisję w ramach bliskiej współpracy, zwanej dalej „partnerstwem”, między Komisją a wnioskującym państwem członkowskim. Państwo to organizuje, zgodnie z aktualnymi krajowymi zasadami i praktykami, partnerstwo z mianowanymi przez siebie władzami i organami, a mianowicie:	Pomoc ze środków Funduszu jest przyznawana przez Komisję w ramach bliskiej współpracy, zwanej dalej „partnerstwem”, między Komisją a wnioskującym państwem członkowskim i regionami. Państwo to organizuje, zgodnie z aktualnymi krajowymi zasadami i praktykami, partnerstwo z ~~mianowanymi przez siebie~~ <u>odpowiednimi</u> organami, a mianowicie:

Uzasadnienie

Konieczne jest, aby rozporządzenie zapewniało uczestnictwo regionów we wszystkich fazach negocjacji w sprawie Funduszy. Wniosek Komisji uzależnia udział regionów w procedurze negocjacyjnej od decyzji o ich wyznaczeniu przez państwo członkowskie. Zasadnicze znaczenie ma fakt, aby regiony były bezpośrednim partnerem do dyskusji dla Komisji przy negocjowaniu kwestii związanych finansowaniem ze środków pochodzących z Funduszy w tym zakresie kompetencji.

Sama biała księga w sprawie dobrego sprawowania zwraca uwagę na fakt, iż odpowiedzialność regionów we wdrażaniu polityk wspólnotowych (i odnosi się szczególnie do polityki spójności) zwiększyła się, natomiast zakres ich faktycznego uczestnictwa w UE nie. Dodaje, iż dzieje się tak, ponieważ rządy krajowe niewystarczająco angażują regiony w prace nad określeniem ich stanowisk wobec polityk wspólnotowych. Jednym ze sposobów zapewnienia uczestnictwa regionów w polityce spójności jest ustanowienie w przepisach zasad dotyczących ich udziału w procedurze negocjacyjnej.

Wnioskując, rozporządzenie powinno uznać regiony jako władze odpowiedzialne za zarządzanie i płatności, i z tego powodu konieczne jest, by zostały bezpośrednio włączone w konsultacje z Komisją na wszystkich etapach procedury negocjacyjnej w sprawie Funduszu.

Zalecenie 7

Artykuł 10 ust. 1 c)

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
c) innymi właściwymi organami, reprezentującymi społeczności, środowiskami ekologicznymi, organizacjami pozarządowymi oraz organami odpowiedzialnymi za promowanie równości płci.	c) innymi właściwymi organami, reprezentującymi społeczności, środowiskami ekologicznymi, organizacjami pozarządowymi, <u>organizacjami gospodarki społecznej</u> oraz organami odpowiedzialnymi za promowanie równości płci.

Uzasadnienie

Partnerstwo powinno działać na korzyść włączenia organizacji gospodarki społecznej.

Zalecenie 8

Artykuł 10 ust. 2

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
2. Partnerstwo powinno być zorganizowane zgodnie z odnośną jurysdykcją instytucjonalną, prawną i finansową dla każdej kategorii partnerów. Partnerstwo będzie obejmowało przygotowanie i monitorowanie krajowych referencyjnych strategii ramowych, jak również przygotowanie, wdrażanie, monitorowanie i ocenę programów operacyjnych. Państwa członkowskie będą angażować każdego z partnerów, w szczególności regiony, na różnych etapach programowania, w ramach czasowych przewidzianych dla każdego etapu.	2. Partnerstwo powinno być zorganizowane zgodnie z odnośną jurysdykcją instytucjonalną, prawną i finansową dla każdej kategorii partnerów. Partnerstwo będzie obejmowało przygotowanie i monitorowanie krajowych referencyjnych strategii ramowych, jak również przygotowanie, finansowanie, wdrażanie, monitorowanie i ocenę programów operacyjnych. Państwa członkowskie będą angażować każdego z partnerów, w szczególności regiony, w różnych etapach programowania, w ramach czasowych <u>przewidzianych dla każdego etapu</u> <u>odpowiednich dla skuteczności działania na każdym etapie.</u>

Uzasadnienie

Ważne jest, aby partnerstwo mogło wywierać wpływ na dany etap programowania. Można to jedynie uzyskać, dysponując odpowiednią ilością czasu. Podobnie duże znaczenie ma również wpływ na zagadnienie finansowania, dlatego też należy je dodać.

ROZDZIAŁ V

Ramy finansowe**Zalecenie 9**

Artykuł 15 ust. 2

Tekst proponowany przez Komisję Europejską	Poprawka Komitetu Regionów
<p style="text-align: center;">Artykuł 15</p> <p style="text-align: center;">Środki globalne</p> <p>1. Dostępne środki z Funduszy z przeznaczeniem na realizację zobowiązań w latach 2007 do 2013 wynoszą 336,1 mld Euro przy cenach za rok 2004 zgodnie z rozbiem rocznym, zamieszczono w Załączniku nr 1.</p> <p>Dla potrzeb ich zaprogramowania a następnie włączenia do ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich, kwota wymieniona w pierwszym ust. będzie indeksowana o 2 % rocznie.</p> <p>Rozbicie środków budżetowych na poszczególne cele określone w art. 3 ust.2 powinno być takie, aby osiągnięto znaczącą koncentrację na regionach objętych celem „Konwergencja”.</p> <p>2. Komisja będzie przygotowywać orientacyjne roczne rozbiecia na poszczególne państwa członkowskie, zgodnie z kryteriami ustanowionymi w art. 16, 17 i 18 oraz bez naruszania postanowień wymienionych w art. 20 i 21.</p>	<p style="text-align: center;">Artykuł 15</p> <p style="text-align: center;">Środki globalne</p> <p>1. Dostępne środki z Funduszy z przeznaczeniem na realizację zobowiązań w latach 2007 do 2013 wynoszą 336,1 mld Euro przy cenach za rok 2004 zgodnie z rozbiem rocznym, zamieszczono w Załączniku nr 1.</p> <p>Dla potrzeb ich zaprogramowania a następnie włączenia do ogólnego budżetu Wspólnot Europejskich, kwota wymieniona w pierwszym ust. będzie indeksowana o 2 % rocznie.</p> <p>Rozbicie środków budżetowych na poszczególne cele określone w art. 3 ust.2 powinno być takie, aby osiągnięto znaczącą koncentrację na regionach objętych celem „Konwergencja”.</p> <p>2. Komisja będzie przygotowywać orientacyjne roczne rozbiecia na poszczególne państwa członkowskie, zgodnie z kryteriami ustanowionymi w art. 16, 17 i 18 oraz bez naruszania postanowień wymienionych w art. 20 i 21. <u>Należy zwrócić szczególną uwagę na regiony dotknięte poważnymi i trwałymi trudnościami naturalnymi i demograficznymi, jak na przykład regiony wysunięte daleko na północ, o niskiej gęstości zaludnienia i regiony wyspiarskie, ponadgraniczne i górskie.</u></p>

Uzasadnienie

Regiony powinny uczestniczyć w podziale środków pochodzących z Funduszy. Wprowadzając rozbiecia na poszczególne państwa członkowskie, wniosek Komisji powoduje, iż rozdział środków pozostanie wyłącznie w gestii państw członkowskich. W istocie w pierwszym projekcie trzeciego raportu na temat spójności znalazło się sformułowanie, że fundusze będą rozdzielane w oparciu o orientacyjne rozbiecie na poszczególne regiony określone przez Komisję. Ten podpunkt został usunięty z ostatecznej wersji raportu. Należy także zwrócić uwagę, że kryteria, o których mowa w art. 16, 17 oraz 18 odnoszą się do rozdziału dokonywanego przez państwo, zatem należy dodać kryteria dot. podziału przez regiony.

Dodatek ten jest konieczny, aby przepisy ogólne były zgodne z odpowiednimi zapisami Traktatu Konstytucyjnego (art. III-220).

Zalecenie 10

Artykuł 17 ust. 2

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
<p>2. Przydziały wymienione w ust. 1, lit. a) należy równo podzielić pomiędzy programy finansowane ze środków EFRR i programy finansowane ze środków EFS.</p>	<p>2. Przydziały wymienione w ust. 1, lit. a) należy ~~równo~~ podzielić pomiędzy programy finansowane ze środków EFRR i programy finansowane ze środków EFS <u>zgodnie z podziałem uwzględniającym realia regionalne; Podziałowi temu towarzyszy silnie zdecentralizowany proces realizacji tych postanowień.</u></p>

Uzasadnienie

Przejsie od gospodarki opartej na rolnictwie i tradycyjnym przemyśle wytwórczym do gospodarki opartej na wiedzy wymaga ze strony przedsiębiorstw wprowadzenia innowacji w zakresie produktów, procesów i marketingu. W tym celu, pomoc ze środków w ramach EFRR jest bardziej właściwa niż wsparcie finansowe z EFS.

TYTUŁ II

STRATEGICZNE PODEJŚCIE DO SPÓJNOŚCI

ROZDZIAŁ I

*Strategiczne wytyczne Wspólnoty w zakresie spójności***Zalecenie 11***Artykuł 23*

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
Dla każdego z celów Funduszy wytyczne te powinny w szczególności przynieść efekty dla priorytetów Wspólnoty, mając na względzie propagowanie zrównoważonego, harmonijnego i trwałego rozwoju.	Dla każdego z celów Funduszy wytyczne te powinny w szczególności przynieść efekty dla priorytetów Wspólnoty, mając na względzie propagowanie zrównoważonego, harmonijnego i trwałego rozwoju, <u>głównie poprzez zmniejszenie regionalnych rozbieżności poprzez uczestnictwo w realizacji celów z Lizbony i Göteborga.</u>

Uzasadnienie

KR pragnie przypomnieć, że podstawowym celem polityki regionalnej jest zmniejszenie regionalnych rozbieżności, jak stanowi art. 158 Traktatu.

Zalecenie 12*Artykuł 25 ust. 1*

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
Państwa członkowskie przedstawią krajowe referencyjne strategie ramowe, potwierdzające spójność pomocy strukturalnej Wspólnoty z jej strategicznymi wytycznymi, oraz określające powiązania między priorytetami Wspólnoty z jednej strony a priorytetami krajowymi i regionalnym, celem promowania trwałego rozwoju, oraz krajowy plan działania na rzecz zwiększania zatrudnienia, z drugiej. Strategie takie powinny stanowić instrument referencyjny podczas przygotowania programowania Funduszy.	Państwa członkowskie przedstawią krajowe referencyjne strategie ramowe, potwierdzające spójność pomocy strukturalnej Wspólnoty z jej strategicznymi wytycznymi, oraz określające powiązania między priorytetami Wspólnoty z jednej strony a priorytetami krajowymi i regionalnym i <u>miejskimi</u> , celem promowania trwałego rozwoju, oraz krajowy plan działania na rzecz zwiększania zatrudnienia, z drugiej. Strategie takie powinny stanowić <u>zwięzły i strategiczny</u> instrument referencyjny podczas przygotowania programowania Funduszy.

Uzasadnienie

Należy uwzględnić priorytety miejskie w świetle wymogu, aby wszystkie krajowe strategiczne systemy odniesienia obejmowały poszczególne priorytety w ramach działań miejskich.

KR uważa, że należy zostawić odpowiednie miejsce w programach operacyjnych prowadzonych przez regiony, tak, aby można było ustalić konkretne cele i działania dla każdego regionu.

Zalecenie 13*Artykuł 25 ust. 2*

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
2. Każde z krajowych referencyjnych strategii ramowych powinny zawierać podsumowanie strategii państw członkowskich i działalności wdrożeniowej.	2. Każde z krajowych referencyjnych strategii ramowych powinny zawierać podsumowanie strategii państw członkowskich i działalności wdrożeniowej. <u>Powinno jej przyświecać podejście oparte na partnerstwie, zgodnie z definicją zawartą w art. 10.</u>

Uzasadnienie

Korzystnie jest stworzyć strategiczne krajowe ramy odniesienia, jednak znaczny wpływ powinna wywierać na nie sytuacja w regionie i na poziomie lokalnym.

Zalecenie 14

Artykuł 27 ust. 1

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
<p>Raporty roczne państw członkowskich</p> <p>Po raz pierwszy w roku 2008 i najpóźniej do 1 października każdego roku, każde z państw członkowskich będzie składało Komisji raport w sprawie postępów we wdrażaniu swojej strategii i realizacji swoich celów, ze szczególnym uwzględnieniem podanych wskaźników i ich udziału we wdrażaniu strategicznych wytycznych Wspólnoty w zakresie spójności, jak również dostępnych ocen. Raporty powinny odnosić się do krajowego planu działania na rzecz zatrudnienia.</p>	<p>Raporty roczne państw członkowskich</p> <p>Po raz pierwszy w roku ~~2008~~ 2009 i najpóźniej do 1 października każdego roku, każde z państw członkowskich będzie składało Komisji raport w sprawie postępów we wdrażaniu swojej strategii i realizacji swoich celów, ze szczególnym uwzględnieniem podanych wskaźników i ich udziału we wdrażaniu strategicznych wytycznych Wspólnoty w zakresie spójności, jak również dostępnych ocen. Raporty powinny odnosić się do krajowego planu działania na rzecz zatrudnienia.</p>

Uzasadnienie

Rozpoczęcie strategicznego programowania prowadzącego do właściwej oceny polityki spójności powinno nastąpić w roku 2009.

TYTUŁ III

PROGRAMOWANIE

ROZDZIAŁ I

Przepisy ogólne dotyczące funduszy strukturalnych oraz funduszu spójności**Zalecenie 15**

Artykuł 31 ust. 5

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
<p>Komisja przyjmie każdy program operacyjny możliwie szybko od jego formalnego złożenia przez państwo członkowskie.</p>	<p>Komisja przyjmie każdy program operacyjny ~~możliwie szybko~~ <u>możliwie</u> w ciągu sześciu miesięcy od jego formalnego złożenia przez państwo członkowskie.</p>

Uzasadnienie

Należy ustalić limit czasowy określający, jak długo Państwo Członkowskie będzie musiało czekać na ostateczną decyzję Komisji. Poprawka wprowadza bardziej precyzyjny harmonogram.

Zalecenie 16

Artykuł 32 ust. 1

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
<p>Z inicjatywy państwa członkowskiego lub Komisji, po zatwierdzeniu przez Komitet Monitorujący, programy operacyjne zostaną ponownie przejrane, a następnie w razie potrzeby zmodyfikowane w zakresie na pozostałą część okresu programowania następujący po znaczących zmianach społeczno-ekonomicznych, lub celem uwzględnienia lub zróżnicowania priorytetów Wspólnoty, w szczególności w świetle wniosków Rady.</p>	<p>Z inicjatywy państwa członkowskiego lub Komisji <u>lub zainteresowanych obszarów podlegających wsparciu</u>, po zatwierdzeniu przez Komitet Monitorujący, programy operacyjne zostaną ponownie przejrane, a następnie w razie potrzeby zmodyfikowane w zakresie na pozostałą część okresu programowania następujący po znaczących zmianach społeczno-ekonomicznych, lub celem uwzględnienia lub zróżnicowania priorytetów Wspólnoty, w szczególności w świetle wniosków Rady. <u>Procedura ta będzie stosowana zgodnie z art. 10.</u></p>

Uzasadnienie

Ważne jest, że partnerstwo, zgodnie z zapisami w art. 10, będzie miało wpływ na zatwierdzanie lub ponowne rozpatrywanie projektów.

Zalecenie 17

Artykuł 32 ust. 2

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
2. Komisja przyjmie decyzję o zmianie programów operacyjnych, na wniosek państwa członkowskiego, możliwie szybko po formalnym złożeniu wniosku.	2. Komisja przyjmie decyzję o zmianie programów operacyjnych, na wniosek państwa członkowskiego, <u>w ciągu trzech miesięcy</u> ~~możliwie szybko~~ po formalnym złożeniu wniosku.

Uzasadnienie

Należy ustalić limit czasowy określający, jak długo państwo członkowskie będzie musiało czekać na ostateczną decyzję Komisji. Poprawka wprowadza bardziej precyzyjny harmonogram.

Zalecenie 18

Artykuł 36 ust. 4

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
4. Programy operacyjne finansowane przez EFRR zawierają, obok pozycji wymienionych dla celów „Konwergencja” i „Konkurencyjność regionalna i zatrudnienie”, co następuje: a) działania na rzecz współpracy międzyregionalnej z przynajmniej jednym regionem w innym państwie członkowskim w każdym programie regionalnym;	4. Programy operacyjne finansowane przez EFRR ~~zawierają~~ <u>mogą zawierać</u> , obok pozycji wymienionych dla celów „Konwergencja” i „Konkurencyjność regionalna i zatrudnienie”, co następuje: a) działania <u>zmierające do</u> ~~na rzecz~~ współpracy międzyregionalnej z przynajmniej jednym regionem w innym państwie członkowskim w każdym programie regionalnym;

Uzasadnienie

W momencie podejmowania decyzji o działaniach, należy wyszczególnić określone regiony. Niemożliwe jest określenie z wyprzedzeniem, z którym regionem lub regionami rozpocząć współpracę na poziomie programowania. W samych projektach należy zdecydować, z którym regionem/regionami podjąć współpracę.

Zalecenie 19

Artykuł 40 ust. 3

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
3. Komisja podejmie decyzję możliwie szybko po złożeniu przez państwo członkowskie lub władze zarządzające wszystkich informacji wymienionych w art. 39.	3. Komisja podejmie decyzję ~~możliwie szybko~~ <u>najpóźniej sześć miesięcy</u> po złożeniu przez państwo członkowskie lub władze zarządzające wszystkich informacji wymienionych w art. 39.

Uzasadnienie

Należy ustalić limit czasowy określający, jak długo państwo członkowskie będzie musiało czekać na ostateczną decyzję Komisji. Poprawka wprowadza bardziej precyzyjny harmonogram.

Zalecenie 20

Artykuł 41 ust. 1

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
Władza zarządzająca może powierzyć zarządzanie i wdrażanie części programu operacyjnego jednej lub większej liczbie jednostek pośredniczących, wyznaczonych przez władzę zarządzającą, łącznie z władzami lokalnymi, organizacjami odpowiedzialnymi za rozwój regionalny lub organizacjami pozarządowymi, które powinny zapewnić wdrożenie jednej lub większej liczby operacji zgodnie z postanowieniami umowy zawartej przez władzę zarządzającą i daną organizację.	Władza zarządzająca może powierzyć zarządzanie i wdrażanie części programu operacyjnego jednej lub większej liczbie jednostek pośredniczących, wyznaczonych przez władzę zarządzającą, łącznie z władzami regionalnymi i lokalnymi, organizacjami odpowiedzialnymi za rozwój regionalny lub organizacjami pozarządowymi, które powinny zapewnić wdrożenie jednej lub większej liczby operacji zgodnie z postanowieniami umowy zawartej przez władzę zarządzającą i daną organizację.

Uzasadnienie

Wydaje się uzasadnione, by wspomnieć również, że władzom regionalnym można powierzyć zarządzanie i wdrażanie części programu operacyjnego poprzez całościową subwencję.

TYTUŁ IV

EFEKTYWNOŚĆ

ROZDZIAŁ I

*Ocena***Zalecenie 21**

Artykuł 45 ust. 1

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
1. Przedmiotem oceny będą wytyczne strategiczne Wspólnoty, krajowe referencyjne strategie ramowe oraz programy operacyjne. Proces oceny mają na celu poprawę jakości, skuteczności i spójności wsparcie Funduszy oraz wdrażania programów operacyjnych. Obejmuje też ocenę ich skutków w odniesieniu do celów strategicznych Wspólnoty, art. 158 Traktatu oraz konkretnych problemów strukturalnych, z którymi borykają się odnośne państwa członkowskie i regiony, z jednoczesnym uwzględnieniem potrzeby trwałego rozwoju, potrzeby ustanowienia prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego skutków dla środowiska naturalnego oraz strategicznej oceny środowiska naturalnego.	1. Przedmiotem oceny będą wytyczne strategiczne Wspólnoty, krajowe referencyjne strategie ramowe oraz programy operacyjne. Proces oceny mają na celu poprawę jakości, skuteczności i spójności wsparcie Funduszy oraz wdrażania programów operacyjnych. Obejmuje też ocenę ich skutków w odniesieniu do celów strategicznych Wspólnoty, art. 158 Traktatu oraz konkretnych problemów strukturalnych, z którymi borykają się odnośne państwa członkowskie i regiony, z jednoczesnym uwzględnieniem potrzeby trwałego rozwoju, potrzeby ustanowienia prawodawstwa wspólnotowego dotyczącego skutków dla środowiska naturalnego oraz strategicznej oceny środowiska naturalnego, <u>równości kobiet i mężczyzn, niedyskryminacji z powodów wymienionych w art. 13 Traktatów UE, integracji społecznej i dostępności dla osób niepełnosprawnych.</u>

Uzasadnienie

Integracja społeczna i niedyskryminacja są istotnymi zobowiązaniami i celami Wspólnoty Europejskiej i muszą być w wyraźny sposób wymienione wśród celów dla wytycznych strategicznych.

ROZDZIAŁ II

Rezerwy

Zalecenie 22

Artykuł 48

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
<p>1. W kontekście corocznej debaty wymienionej w art. 29, w roku 2011 Rada rozdzieli, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 161 Traktatu, rezerwę omówioną w art. 20 pomiędzy państwa członkowskie, aby nagrodzić je za postępy jakie poczyniły w odniesieniu do sytuacji wyjściowej:</p> <p>a) dla celu „Konwergencja”, zgodnie z poniższymi kryteriami:</p> <p>i) wzrost w PKB na osobę, mierzony na poziomie NUTS II, w porównaniu do średniej wspólnotowej, na podstawie danych za lata 2004-2010;</p> <p>ii) wzrost w poziomie zatrudnienia mierzony na poziomie NUTS II, na podstawie danych za lata 2004-2010;</p> <p>b) dla celu „Konkurencyjność regionalna i zatrudnienie” zgodnie z poniższymi kryteriami:</p> <p>i) pro rata dla tych regionów, które wydały w latach 2007 i 2010 przynajmniej 50% ich przydziału w ramach EFRR na działalność innowacyjną, wymienioną w art. 5 ust.1 rozporządzenia (WE) nr [...];</p> <p>ii) wzrost w poziomie zatrudnienia mierzony na poziomie NUTS II, na podstawie danych za lata 2004-2010;</p> <p>2. Każde państwo członkowskie rozdzieli powyższe kwoty pomiędzy programy operacyjne, z uwzględnieniem kryteriów wymienionych w poprzednim ust.</p>	<p>~~1. W kontekście corocznej debaty wymienionej w art. 29, w roku 2011 Rada rozdzieli, zgodnie z procedurą ustanowioną w art. 161 Traktatu, rezerwę omówioną w art. 20 pomiędzy państwa członkowskie, aby nagrodzić je za postępy jakie poczyniły w odniesieniu do sytuacji wyjściowej:~~</p> <p>~~b) dla celu „Konwergencja”, zgodnie z poniższymi kryteriami:~~</p> <p>~~ii) wzrost w PKB na osobę, mierzony na poziomie NUTS II, w porównaniu do średniej wspólnotowej, na podstawie danych za lata 2004-2010;~~</p> <p>~~ii) wzrost w poziomie zatrudnienia mierzony na poziomie NUTS II, na podstawie danych za lata 2004-2010;~~</p> <p>~~b) dla celu „Konkurencyjność regionalna i zatrudnienie” zgodnie z poniższymi kryteriami:~~</p> <p>~~i) pro rata dla tych regionów, które wydały w latach 2007 i 2010 przynajmniej 50% ich przydziału w ramach EFRR na działalność innowacyjną, wymienioną w art. 5 ust.1 rozporządzenia (WE) nr [...];~~</p> <p>~~ii) wzrost w poziomie zatrudnienia mierzony na poziomie NUTS II, na podstawie danych za lata 2004-2010;~~</p> <p>~~2. Każde państwo członkowskie rozdzieli powyższe kwoty pomiędzy programy operacyjne, z uwzględnieniem kryteriów wymienionych w poprzednim ust.~~</p> <p><u>1. Każde Państwo Członkowskie, po ścisłych konsultacjach z Komisją, dokona oceny, biorąc pod uwagę każdy z celów, nie później niż do dnia 31 grudnia 2010 r., wyników każdego z programów operacyjnych, na podstawie ograniczonej liczby wskaźników monitoringu odzwierciedlających ich efektywność, zarządzanie i realizację finansową oraz mierzących wyniki osiągnięte w zadanym terminie w odniesieniu do określonych celów początkowych.</u></p> <p><u>Wskaźniki te są wybierane po ścisłych konsultacjach z Komisją przez państwo członkowskie, które posłuży się w tym celu całością lub częścią listy wskaźników proponowanych przez Komisję, i są określone ilościowo w innych istniejących rocznych raportach z wdrożenia, jak również w raporcie z ewaluacji okresowej. Państwa Członkowskie odpowiedzialne są za ich stosowanie.</u></p> <p><u>2. W połowie okresu i nie później niż w do dnia 31 marca 2011 r. Komisja rozdziela, po ścisłych konsultacjach z zainteresowanymi Państwami Członkowskimi, według każdego z celów, na podstawie wniosków każdego z Państw Członkowskich, biorąc pod uwagę jego szczególne cechy instytucjonalne i związane z tym programowanie, przydział środków na zobowiązania do programów operacyjnych i ich priorytetów, które uznane są za skuteczne.</u></p>

Uzasadnienie

Sądzymy, że propozycja Komisji dokonania zmiany „filozofii” i rozdzielania rezerwy pomiędzy Państwa Członkowskie według uzyskanych wyników i jakości jest niewłaściwa. Uznajemy, że rezerwa na jakość i realizację powinna przydzielona być przez Państwo Członkowskie, tak jak miało to miejsce podczas trzeciego okresu programowania (2000-2006).

Zalecenie 23**Artykuł 49**

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
<p style="text-align: center;">Krajowa rezerwa konwergencyjna</p> <p>1. Państwo członkowskie zarezerwuje kwotę równą 1% rocznego udziału środków z Funduszy Strukturalnych na cel „Konwergencja” i 3% rocznego udziału środków z Funduszy Strukturalnych na cel „Konkurencyjność regionalna i zatrudnienie” na pokrycie nieprzewidzianych lokalnych lub branżowych kryzysów wynikłych z restrukturyzacji społeczno-ekonomicznej lub skutków liberalizacji handlu.</p> <p>Rezerwa ta będzie służyła wsparciu pracowników oraz dywersyfikacji gospodarki regionów dotkniętych kryzysem, jako uzupełnienie programów operacyjnych.</p> <p>2. Każde państwo członkowskie proponuje konkretne programy operacyjne dla zobowiązań budżetowych obejmujących cały okres, celem właściwego zareagowania na kryzysy opisane w poprzednim ust..</p>	<p style="text-align: center;">Krajowa rezerwa konwergencyjna</p> <p>1. Państwo członkowskie zarezerwuje kwotę równą 1% rocznego udziału środków z Funduszy Strukturalnych na cel „Konwergencja” i 3% rocznego udziału środków z Funduszy Strukturalnych na cel „Konkurencyjność regionalna i zatrudnienie” na pokrycie nieprzewidzianych lokalnych lub branżowych kryzysów wynikłych z restrukturyzacji społeczno-ekonomicznej lub skutków liberalizacji handlu.</p> <p>Rezerwa ta będzie służyła wsparciu pracowników oraz dywersyfikacji gospodarki regionów dotkniętych kryzysem, jako uzupełnienie programów operacyjnych.</p> <p>2. Każde państwo członkowskie proponuje konkretne programy operacyjne dla zobowiązań budżetowych obejmujących cały okres, celem właściwego zareagowania na kryzysy opisane w poprzednim ust..</p> <p><u>Do niezbędnej zmiany programu stosuje się uproszczoną i przyspieszoną procedurę zatwierdzającą.</u></p>

Uzasadnienie

Aby zapewnić szybką reakcję, konieczne są też znacznie bardziej uproszczone i przyspieszone procedury zmiany programu.

TYTUŁ V

WKŁAD FINANSOWY FUNDUSZY

ROZDZIAŁ 1

Wkład funduszy**Zalecenie 24****Artykuł 50 lit. d)**

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
d) stopnia mobilizacji prywatnych źródeł finansowania, w szczególności w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego w odnośnych obszarach.	d) ~~stopnia~~ mobilizacji prywatnych źródeł finansowania, w szczególności w ramach partnerstwa publiczno-prywatnego w odnośnych obszarach.

Uzasadnienie

Określenie „stopień” odnosi się do pojęć policzalnych. Kolejne artykuły tego rozdziału (51-53) nie definiują cech o takim charakterze, tzn. metod ich pomiaru, górnych pułapów etc.

Zalecenie 25**Artykuł 51 ust. 2**

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
Udział środków Funduszy należy wyliczyć w odniesieniu do całości wydatków publicznych.	Udział środków Funduszy należy wyliczyć w odniesieniu do całości wydatków ~~krajowych~~ publicznych i <u>prywatnych</u> .

Uzasadnienie

KR wyraża zaniepokojenie w związku z ustaleniem stopnia współfinansowania wspólnotowego w odniesieniu do całkowitych wydatków publicznych, gdyż mogłoby to zniechęcić sektor prywatny do uczestnictwa w programach. Z tego względu proponuje wyliczenie wkładu Funduszy w oparciu o całkowite wydatki krajowe, co stanowiłoby niezbędne narzędzie służące wzmocnieniu partnerstw publiczno-prywatnych.

Zalecenie 26

Artykuł 51 ust. 3

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
<p>Udział środków Funduszy dla każdego priorytetu będzie podlegał poniższym ograniczeniom:</p> <p>a) 85% wydatków publicznych współfinansowanych ze środków Funduszu Spójności;</p> <p>b) 75% wydatków publicznych współfinansowanych ze środków EFRR lub EFS w ramach programów operacyjnych w regionach kwalifikujących się do celu „Konwergencja”;</p> <p>c) 50% wydatków publicznych współfinansowanych ze środków EFRR lub EFS w ramach programów operacyjnych dla celu „Konkurencyjność regionalna i zatrudnienie”;</p> <p>d) 75% wydatków publicznych współfinansowanych ze środków EFRR w ramach programów operacyjnych dla celu „Europejska współpraca terytorialna”;</p> <p>e) zakres współfinansowania dla konkretnych środków, dofinansowanych w ramach dodatkowych przydziałów dla regionów najbardziej oddalonych, wymienionych w art. 5 ust.4, wynosi 50% wydatków publicznych.</p>	<p>Udział środków Funduszy dla każdego priorytetu będzie podlegał poniższym ograniczeniom:</p> <p>a) 85% wydatków publicznych współfinansowanych ze środków Funduszu Spójności;</p> <p>b) 75% wydatków publicznych współfinansowanych ze środków EFRR lub EFS w ramach programów operacyjnych w regionach kwalifikujących się do celu „Konwergencja”;</p> <p>c) 50% wydatków publicznych i <u>prywatnych</u> współfinansowanych ze środków EFRR lub EFS w ramach programów operacyjnych dla celu „Konkurencyjność regionalna i zatrudnienie”;</p> <p>d) 75% wydatków publicznych i <u>prywatnych</u> współfinansowanych ze środków EFRR w ramach programów operacyjnych dla celu „Europejska współpraca terytorialna”;</p> <p>e) zakres współfinansowania dla konkretnych środków, dofinansowanych w ramach dodatkowych przydziałów dla regionów najbardziej oddalonych, wymienionych w art. 5 ust.4, wynosi 50% wydatków publicznych i <u>prywatnych</u>.</p>

Uzasadnienie

W ramach trzeciego raportu o spójności przedstawionego w lutym 2004 r. Komisja Europejska opowiedziała się również za współfinansowaniem prywatnym. Projekt rozporządzenia przewiduje tymczasem wyłączenie współfinansowanie ze środków publicznych. Jeżeli rozporządzenie zostałoby przyjęte, to w przeciwieństwie do obecnego okresu finansowania, dostępne prywatne środki współfinansowania nie mogłyby być więcej wykorzystywane do finansowania projektów UE.

Środki prywatne powinny być wykorzystywane, a nie całkowicie wykluczone. Takie uregulowanie dotknęłoby przede wszystkim dużą część prewencyjnej polityki rynku pracy i przyczyniłyby się do wycofania takich środków z użycia w takim stopniu w jakim są używane obecnie. Właśnie ta dziedzina wyróżnia się szczególnie dużym stopniem innowacji i mnogością partnerstw publiczno-prywatnych.

Zalecenie 27

Artykuł 51 ust. 4

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka
<p>4. Maksymalny udział środków Funduszy zostanie zwiększony do 85% wydatków publicznych dla programów operacyjnych w ramach celów „Konwergencja” i „Konkurencyjność regionalna i zatrudnienie” w najbardziej oddalonych regionach Unii i dla programy operacyjnych na odległych wyspach greckich w ramach celu „Konwergencja”.</p>	<p>4 Maksymalny udział środków Funduszy zostanie zwiększony do 85% wydatków publicznych dla programów operacyjnych w ramach celów „Konwergencja” i „Konkurencyjność regionalna i zatrudnienie” w najbardziej oddalonych regionach Unii i dla programy operacyjnych na odległych wyspach greckich w ramach <u>celu „Konwergencja”. celów „Konwergencja” i „Konkurencyjność regionalna i zatrudnienie”</u></p>

Uzasadnienie

Biorąc pod uwagę, że wyspy greckie odpowiadają w znacznej większości celowi „konkurencyjność regionalna i zatrudnienie”, wyłączenie ich z tej dziedziny pomocy byłoby nieadekwatne, nieproduktywne i niesprawiedliwe.

TYTUŁ VI

ZARZĄDZANIE, MONITOROWANIE I KONTROLA

ROZDZIAŁ I

Systemy zarządzania i kontroli

Zalecenie 28

Artykuł 58 ust. 7 (nowy)

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
	<p><u>7. Zgodnie z art. 57, ust. 1 należy stosować porozumienia trójstronne między organami lokalnymi i regionalnymi, Państwem Członkowskim oraz Komisją. Ten rodzaj porozumienia ujednocza zasadę partnerstwa, łącząc elementy lokalne, regionalne, krajowe i ponadnarodowe.</u></p>

Uzasadnienie

Możliwe jest wzmocnienie współpracy na wszystkich szczeblach za pośrednictwem porozumień trójstronnych, jeżeli wszystkie strony wyrażają na to zgodę. Powinno to stanowić część przepisów ogólnych w celu podkreślenia znaczenia zaangażowania na szczeblu lokalnym i regionalnym, jak również partnerstwa, zgodnie z zapisami art. 10.

TYTUŁ VII

ZARZĄDZANIE FINANSAMI

ROZDZIAŁ I

Zarządzanie finansami

SEKCJA 3

PŁATNOŚCI ZALICZKOWE

Zalecenie 29

Artykuł 81 ust. 1

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
<p>1. Zgodnie z decyzją Komisji zatwierdzającą udział środków Funduszy w programie operacyjnym, Komisja zrealizuje pojedynczą płatność w ramach prefinansowania na rzecz organu wyznaczonego przez państwo członkowskie. Kwota prefinansowania będzie równa 7% środków Funduszy Strukturalnych oraz 10,5% środków Funduszu Spójności dla tego programu operacyjnego. Kwota może być rozłożona na dwa lata finansowe, w zależności od dostępności funduszy w budżecie.</p>	<p>1. Zgodnie z decyzją Komisji zatwierdzającą udział środków Funduszy w programie operacyjnym, Komisja zrealizuje pojedynczą płatność w ramach prefinansowania na rzecz organu wyznaczonego przez państwo członkowskie. Kwota prefinansowania będzie równa 7% 10,5% środków Funduszy Strukturalnych oraz ~~10,5% środków Funduszu Spójności dla tego programu operacyjnego.~~ Kwota może być rozłożona na dwa lata finansowe, w zależności od dostępności funduszy w budżecie. Zostaje ona przelana w dwóch trzecich w pierwszym, a w jednej trzeciej w drugim roku budżetowym.</p>

Uzasadnienie

Zwiększanie kwoty składki nie podlegającej automatycznemu zwolnieniu oraz podział płatności w ten sposób stanowią odpowiedź na potrzebę bardziej realistycznych wzorców wydatkowania w trakcie początkowych lat wdrażania projektu. Działania te opierają się na już uznanych ustaleniach dotyczących Funduszu Spójności.

TYTUŁ VIII

KOMITETY

ROZDZIAŁ I

EFRR, fundusz spójności i komitet koordynacyjny funduszu**Zalecenie 30**

Artykuł 104 (dodać nowy punkt)

Tekst proponowany przez Komisję	Poprawka Komitetu Regionów
<p>1. Komisja otrzyma wsparcie EFRR, Funduszu Spójności i Komitetu Koordynacji Funduszy (zwanego dalej „komitetem”).</p> <p>2. W przypadku odwołań do niniejszego ustępu, obowiązuje procedura ustanowiona w art. 3 decyzji 1999/468/WE, zgodnie z jej art. 7 ust.3.</p> <p>3. W przypadku odwołań do niniejszego ustępu, obowiązuje procedura ustanowiona w art. 4 decyzji 1999/468/WE, zgodnie z jej art. 7 ust.3.</p> <p>Okres przywołany w art. 4 ust.3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.</p> <p>4. Komitet przygotowuje swoje zasady i procedury.</p> <p>5. EBI i EFI wyznaczą przedstawiciela bez prawa głosu..</p>	<p>1. Komisja otrzyma wsparcie EFRR, Funduszu Spójności i Komitetu Koordynacji Funduszy (zwanego dalej „komitetem”).</p> <p>2. W przypadku odwołań do niniejszego ustępu, obowiązuje procedura ustanowiona w art. 3 decyzji 1999/468/WE, zgodnie z jej art. 7 ust.3.</p> <p>3. W przypadku odwołań do niniejszego ustępu, obowiązuje procedura ustanowiona w art. 4 decyzji 1999/468/WE, zgodnie z jej art. 7 ust.3.</p> <p>Okres przywołany w art. 4 ust.3 decyzji 1999/468/WE ustala się na jeden miesiąc.</p> <p>4. Komitet przygotowuje swoje zasady i procedury.</p> <p><u>5. Europejski Komitet Ekonomiczno-Społeczny oraz Komitet Regionów wyznaczają każdy po jednym przedstawicielu bez prawa głosu.</u></p> <p><u>6. EBI i EFI wyznaczą przedstawiciela bez prawa głosu..</u></p>

Uzasadnienie

Dwa komitety są organami opiniującymi Unii Europejskiej, powinny zatem być wyraźnie wymienione w ramach bliskiej współpracy. Ramy działania Komitetów, o których mowa w tym artykule, powinny być szerzej zdefiniowane, tak jak ma to miejsce w rozporządzeniu 1260/99, art. 47 i art. 4.8. Jest to zgodne z zasadą partnerstwa.

Bruksela, 13 kwietnia 2005 r.

Przewodniczący
Komitetu Regionów
Peter STRAUB